Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмініcтрация и Експедиция подъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакция ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмініcтрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 225. Недѣля 6 (18) жовтня 1891. Рôкъ I.

Рада державна.

Въ доповненю 4-го засѣданя Палаты пословъ зъ дня 15 с. м. подаємо ще отсе справозданє:

Пос. Пленеръ мотивувавъ своє нагляче внесенє въ справѣ скороченя дебатъ буджетовыхъ. — Пос. Кайцль (Молодочехъ) зазначивъ, що внесенє се не стоитъ на порядку дневнôмъ и непризнанє наглости вымагає бôльшости двохъ третыхъ частей числа пословъ присутныхъ. — Президентъ палаты заявивъ, що пôсля реґуляміну внесеня о скороченє дебатъ приходять заразъ пôдъ нараду. — Пос. Енґель добачувавъ въ тôмъ поступованю разяче нарушенє реґуляміну. — Пос. Герольдъ казавъ, щобы не вызывано меншости. На его поглядъ єсть рѣчь непевна, чи взагалѣ дебаты въ повнôй палатѣ доведуть до скороченя часу нарады. Бесѣдникъ зробивъ иронічну замѣтку, що парляментъ австрійскій не може радити безъ референта, бо бôльшôсть привыкла при вставаню або сѣданю (пôдчасъ голосованя) дивити ся, що робить референтъ. Бесѣдникъ єсть того погляду, що внесенє Пленера стремить до того, щобы якъ найбôльше скоротити дебаты політичнѣ въ Палатѣ. Въ перенесеню деякихъ справъ зъ центрального парляменту до соймôвъ краєвыхъ видить вôнъ одиноке средство, за помочею котрого можна бы зыскати часъ до розправъ надъ буджетомъ.

Опôсля выголосивъ посолъ Вашатый довгу бесѣду въ ческôмъ языцѣ, а вôдтакъ перервано дальшу дебату.

Пос. Геркъ поставивъ интерпеляцію въ справѣ улекшеня торговлѣ худобою черезъ призволенє на отворанє торговъ на худобу въ мѣсцевостяхъ вôльныхъ вôдъ заразы. — Пос. Фореґґеръ интерпелювавъ правительство, чи не схотѣло бы оно порозумѣти ся зъ правительствомъ угорскимъ въ тôмъ напрямѣ, щобы зарадити систематичному укрываню краденыхъ рѣчей въ Австріи на угорскôй сторонѣ. — Опôсля слѣдувавъ цѣлый рядъ интерпеляцій, мѣжь тыми интерпеляція пос. Шпіндлера въ справѣ мнимого партійного поступованя маґістрату въ Ліберци супротивъ людности ческои. На тôмъ закôнчено засѣданє, а слѣдуюче назначено на пятницю.

5-те засѣданє Палаты пословъ зъ д. 16 жовтня 1891 р.

На сѣмъ засѣданю вôдповѣдавъ насамперéдъ Міністеръ фінансôвъ на кôлька интерпеляцій а вôдтакъ пос. Соколь и товаришѣ интерпелювали президента міністрôвъ зъ причины поступованя праскои поліціи пôдчасъ приниманя гостей приѣзджаючихъ на ческу выставу. Интерпелянты доказували, що поліція дѣлала зъ упередженємъ на некористь выставы.

Пос. Вашатый жалувавъ ся на то, що вчерашнои его бесѣды ческои не помѣщено въ протоколѣ стеноґрафічнôмъ. На то вôдповѣвъ єму президентъ, ще вже кôлька разôвъ заявлявъ, що лишь нѣмецкѣ бесѣды можуть помѣщати ся въ стеноґрафічныхъ протоколахъ.

Пос. Лянґъ и товаришѣ ставили внесенє о змѣну §. 16 основныхъ законôвъ державныхъ зъ дня 21 грудня 1867 р. а то въ напрямѣ розширеня ненарушимости посольскои и застереженя єи такожь супротивъ орґанôвъ безпечности и орґанôвъ адміністраційныхъ.

Пос. Тільшеръ ставивъ нагляче внесенє въ тôмъ напрямѣ, щобы комісія для реформы выборôвъ здала справу до шести недѣль о переданыхъ єй внесеняхъ въ справѣ реформы выборчои. Внесенє се прийшло пôдъ нараду ажь по залагодженю внесеня въ справѣ скороченя дебаты. — Пос. Жакъ вносивъ, щобы нарады комісіи для реформы студій правничихъ були публичнѣ. Внесенє се принято.

По тôмъ слѣдувала дебата надъ внесенємъ Пленера въ справѣ скороченя дебаты буджетовои. — Пос. Пініньскій годивъ ся на се внесенє, бо, казавъ, вже сего року вôдбула ся основна дебата буджетова. Коли ся проба удасть ся, то буде можна и на будуще дебату скорочувати а то на всякій случай не противить ся реґулямінови Палаты. — Пос. Пацакъ протививъ ся скорочуваню дебаты. Вôнъ видить въ тôмъ першій крокъ влѣзливости лѣвицѣ и зрѣканя ся найважнѣйшого права до розслѣду буджету. Черезъ то здеґрадовано бы парляментъ до простои машины до голосованя. Полемізуючи зъ лѣвицею, котра вже зовсѣмъ чуєсь правительственною партією, заявивъ бесѣдникъ, що ческій народъ не пôддасть ся нѣколи теροризмови лѣвицѣ. Цѣлый ческій народъ пôднесе ся противъ вѣденьскихъ точокъ угодовыхъ, хочь бажає справедливои угоды. — Пос. Барайтеръ сконстатувавъ, що розходить ся лишь о пробу безъ прінціпіяльного значѣня, черезъ що не хоче ще нѣхто укорочувати парляментарного права.

По замкненю дебаты промавлявъ пос. Кайцль яко ґенеральный бесѣдникъ противъ внесеня и доказувавъ, що внесенє не годить ся зъ реґуляміномъ та що не добре єсть цѣлый предметъ розрывати и кожду часть брати пôдъ иншу нараду. Вôнъ и его товаришѣ будуть голосувати противъ внесеня, бо поодинокѣ точки его стоять въ разячôй суперечности зъ реґуляміномъ. *(Оплески зô стороны Молодочехôвъ).*

Ґенеральный бесѣдникъ за внесенємъ, Пленеръ, робивъ Молодочехамъ закиды, що они хотять ввести до парляменту тактику, якои

8

Въ зимовый вечѣръ.

НОВЕЛЯ

ЕЛИЗЫ ОЖЕШКОВОИ.

(Дальше.)

Биля огню, все пôдтримуваного, замѣсть двохъ коловоротôвъ Ганнусѣ и Кристины, котрѣ стояли тамъ передъ тымъ, явило ся теперь пять. Двѣ дѣвчины вôйшли вже були перше и зъ коловоротами своими сѣли по обохъ бокахъ Ганнусѣ, а теперь, що йно прибула ще одна. Єи привитавъ Олекса жартами, а Кристина кречно просила сѣдати коло неи. Въ хатѣ Микулы зачинали ся зимовѣ, голоснѣ, довгѣ вечерницѣ.

Прихожій гôсть глянувъ быстро на громадку людей коло огню и зновъ звернувъ ся до старого. Але Микула влѣпивъ очи въ землю и зъ цибушкомъ въ устахъ, понуривъ ся вже у своѣмъ звычайнôмъ мовчаню. Зза дыму, вылѣтаючого єму зъ устъ и зъ люльки, лиця его майже не було видко; часомъ лише похитавъ головою, якъ бы силувавъ ся щось вôдгадати, якъ бы у нутрѣ своимъ дивувавъ ся чомусь. За те Настуся показувала щоразъ бôльшу охоту до розмовы зъ незнакомымъ. Въ таємничій и нѣкимъ неспостереженый спосôбъ фляшка, въ котрôй ще було трохи горѣвки на днѣ, найшла ся коло самого єи лôктя. Мутнымъ єи очамъ прибуло блеску, высохлымъ рукамъ жвавыхъ и палкихъ рухôвъ. Якъ у клѣщѣ вхопила у жменю рукавъ сурдута гостя.

— То вы нашого Ивася знали, — и не плаксиво такъ, якъ перше, але скоро и тихо почала трѣпати, — певно тогди его знали, якъ при будовѣ нового двора були... Бѣдный-же вôнъ, бѣдный! Натерпѣвъ ся вôнъ, натерпѣвъ ся вôдъ рôдного *бацька*, закимъ на вѣчнѣ часы пôйшовъ собѣ въ свѣтъ....

Очима кинула на старого Микулу и знизивши голосъ, говорила дальше таємничо:

— Бивъ! якъ того пса, бивъ власными руками, костуромъ, чимъ попало... *Кабъ* я зъ того мѣсця не встала, коли брешу... якъ перше милувавъ ся и голубивъ, такъ пôзнѣйше, коли бѣдачиско вернувъ зъ тюрмы, бивъ... за балаканину про злодѣѣвъ и за піяньство и гультайство, за все, бувало, бє тай бє... „Я єму — каже — сю погань, що звôдтамъ принѣсъ, зъ тѣла и зъ душѣ выбю!“ Бувало, причѣпить ся єму мати до однои руки, а я до другои и кричимо: „Ой, не мучь ты, Семене, рôднои дитины, не бери грѣха на душу, бо якъ зовсѣмъ у гнѣвъ впаде, то зъ хаты втече и душу свою погубить!“ А вôнъ насъ якъ тѣ бульбы пообтрясує зъ рукъ и якъ звѣръ сапить та воркотить: „Буде єму бѣда вôдъ мене, ой буде колись бѣда, якъ не поправить ся! Убю, а лобуремъ на вѣки зôстати не позволю!“ И зъ другими сынами вже почавъ инакше... И для другихъ уже ставъ суворымъ: „Дививъ ся крôзь палцѣ на старшого и отъ що зъ него вийшло... Молодшихъ уже жалувати не буду.“ Ой, пекло-жь, пекло зробило ся тогди въ хатѣ. Мати, бувало, плаче, плаче, ажь зъ несилы лягне, *бацько*, якъ той звѣръ розъюшеный тôлько й водить очима за Ивасемъ, щобы его на чôмъ зловити та покарати; молодшѣ хлопцѣ ходять якъ тѣ заяцѣ зъ ухами на дôлъ, а Ивась неборакъ терпѣвъ и терпѣвъ, высохъ якъ трѣска, понуримъ ставъ якъ та хмара и вже, здає ся, трохи зачавъ утихомирювати ся та опамятувати ся.... Упокоривъ ся передъ батькомъ, упокоривъ ся передъ рôднымъ, зачавъ слухати... ажь тутъ наразъ взявъ тай утѣкъ... Не выдержавъ таки и втѣкъ!... Може вôнъ утѣкъ передъ рукою батькôвскою, що надъ его молодостью не мала помилуваня... Може вôнъ утѣкъ передъ *наборомъ*, значить, передъ тымъ, щобы его въ салдаты не взяли... Може его намовивъ хто такій, зъ кимъ у тюрмѣ познакомивъ ся... взявъ тай утѣкъ... и очи нашѣ вже его, миленького, нѣколи не видѣли, и уха нашѣ его голосу срѣбненького вже нѣколи не почули... Мати по нѣмъ плакала и сестра плакала, Мариська старша, — Ганнусѣ ще тогди на свѣтѣ не

придержують ся въ своѣмъ соймѣ. Вôнъ сконстатувавъ, що скорочене дебаты не обмежає права парляментарного, бо кожда партія може въ повнôй палатѣ прийти скорше до слова, якъ въ комісіи. Внесенє то єсть впрочôмъ лишь пробою, котрои повтореня нѣхто не буде жадати, коли въ практицѣ покажуть ся за великй трудности. О пробѣ силы партіи нема и бесѣды. На замѣты Пацака сказавъ Пленеръ, що єго бесѣда въ Хебѣ не була зазывомъ до борбы, лишь завѣренємъ, що Нѣмцѣ будуть вѣрно держатись точокъ угодовыхъ и домагати ся лишь прискореня розмеженя въ Чехахъ. Нѣмцѣ бажають мира въ краю и готовй до якихсь уступокъ въ справѣ ординаціи выборчои до сойму, але мусять наставати на ухваленє закона о куріяхъ, бо вôнъ гарантує Нѣмцямъ ихъ національне истнованє. Наконець подавъ Пленеръ до вѣдомости, що комісія буджетова вечеромъ ухвалила першу точку третого внесеня въ тôмъ напрямѣ, щобы Палата сама выбирала референтôвъ картками а не комісія буджетова.

Пос. Праде промавлявъ до фактичного спростованя замѣтокъ Вашатого и интерпеляціи Шпіндлера. Президентъ перериває єму, бо вôнъ все звертавъ на интерпеляцію Шпіндлера. *(Молодочехи пôдняли страшный крикъ).* Опôсля вôдобравъ президентъ пос. Прадому голосъ. *(Въ Палатѣ наставъ великій неспокôй).* Наконець наступило голосоване и ухвалено внесенє комісіи зô змѣною третои точки потрѣбными двома третинами присутныхъ пословъ. За внесенємъ було 173 противъ внесеня 31 голосôвъ. Внесенє Тільшера вôдкинено, бо референтъ комісіи уважавъ часъ шестинедѣльный за короткій. Слѣдуюче засѣданє назначено на нинѣ.

Перeглядъ політичный.

Вѣсть деякихъ ґазстъ вѣденьскихъ, що межи дромъ Штайнбахомъ а марк. Бакегемомъ настало якесь непорозумѣнє зъ причины, що міністеръ торговлѣ домагає ся удержавненя зелѣзниць Пôвнôчнои и Полудневои, а міністеръ фінансôвъ противить ся тому, єсть комбінацією не опертою на нѣякихъ фактичныхъ даныхъ.

О выбуховыхъ матеріялахъ, якй найдено оногди пôдъ мостомъ въ Ліберци, пишуть близше такъ: Одинъ пастухъ найшовъ пôдъ поперечницями т. зв. „чорного" мосту въ окрузѣ громады Ліберца, бляшане начинє, въ котрôмъ находивъ ся динамітъ въ окремыхъ кусняхъ, патроны, порохъ и люнты, а такожь залютована пушка зъ бѣлои бляхи, 120 мілі-метрôвъ высока, а 76 въ промѣрѣ. Була се цѣлковита бомба, наповнена динамітомъ, заосмотрена въ люнтъ, до котрого на кôнци була причѣплена губка. Опакованє и зверхный выглядъ показують, що походить зъ давнѣйшого часу и мусѣла бути черезъ довшій часъ переховувана, а лишь певне задля домовыхъ ревізій въ Ліберци и околици сховано ихъ пôдъ мостомъ.

Щоразъ певнѣйше говорять о уступленю великого везира Джевада-паши. Єго наслѣдникомъ мавъ бы бути не Саидъ-паша, якъ говорено заразъ таки по уступленю Кіямилапаши, але Шакіръ-паша, котрый черезъ довшій часъ бувъ посломъ Порты въ Петербурзѣ, а опôсля, въ критичнôй хвили выслали єго були на Крету, абы тамъ успокоивъ розяренє та розрухи, що єму, черезъ вырозумѣлу управу вчасти и повело ся. Вôнъ усунувъ бодай на якійсь часъ намѣры повстаня Кандіотôвъ, що для Порты було дуже на руку, бо выбавило єи вôдъ клопотôвъ та запутанинъ политичныхъ. Вôдъ того часу тѣшить ся Шакіръпаша особлившою ласкою Абдъ-улъ Гаміда и покликанє єго на становище великого везира є дуже правдоподôбне.

Лондоньска Saint James Gazette каже, що въ наслѣдокъ нагромадженя россійскихъ войскъ на выжинѣ Паміру можна сподѣвати ся незадового живѣйшои перемѣны дипломатичныхъ актôвъ межи Анґлією а Россією. Теперь, коли вже посуванє ся Россіи до територій афґаньскихъ и хиньскихъ єсть очевидне, може дуже легко статись, що наступить спôльна акція Анґліи и Хинъ противъ вдираня ся Россіи.

Новинки.

— **Громадѣ Княжолуки,** въ повѣтѣ долиньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову каплицѣ.

— **Именованя**. Совѣтникъ краєвого суду у Львовѣ, Освальдъ Мохнацкій, зôставъ именованый совѣтникомъ высшого суду краєвого у Львовѣ.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового асистента, Ивана Мачри зъ Бродôвъ до Тарнова.

— **Вôдзначеня**. Є. Вел. Цѣсарь зволивъ надати совѣтникови Намѣстництва дрови Брониславови Ловиньскому при нагодѣ перенесеня єго на власне прошенє въ сталый станъ спочивку ордеръ Зелѣзнои Короны III класы, а управителеви жѣночои школы въ Бродахъ, Иванови Ступницкому золотый хрестъ заслуги.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ краєвый розписує конкурсъ на двѣ стіпендіи фундаціи Ивана Франца и Казимира Созаньского по 265 зр. рôчно, призначенй для студентôвъ медицины, права або академіи технічнои зъ речинцемъ вношеня подань до 15 н. ст. падолиста. Першеньство мають свояки фундатора. — Окружна Рада школьна въ Равѣ розписує конкурсъ зъ речинцемъ подань до дня 30 падолиста на слѣдуючй посады учительскй: а) при школахъ бôльше-клясовыхъ: посада старшого учителя при школѣ 4-клясовôй въ Равѣ зъ платнею 500 зр. и 50 зр. на мешканє; 2) посада молодшого учителя при школѣ 2-клясовôй въ Немировѣ зъ платнею 270 зр.; 3) посада молодшого учителя при школѣ 2-клясовôй въ Маґєровѣ зъ платнею 270 зр. и 27 зр. на мешканє. б) При школахъ етатовыхъ одноклясовыхъ зъ платнею 300 зр. и вôльнымъ мешканємъ: въ Брікенталю (за ґрунтъ вчислено до платнѣ 18 зр. 85 кр. вартôсть збôжа 64 зр.), Хлѣвчанахъ (збôже 54 зр.), Корчминѣ, Любичи селѣ, Смолинѣ, Ульгôвцѣ, Уличку середкевичь, Журавцяхъ (дохôдъ зъ поля 10 зр. вартôсть збôжа 54 зр). в) При школахъ філіяльныхъ зъ платнею 250 зр. и вôльнымъ мешканємъ: въ Городзовѣ (дохôдъ зъ ґрунту 6 зр. 19 кр. вартôсть збôжа 32·50 зр.) Гребеннôмъ (дохôдъ зъ ґрунту 3 зр. 61 кр.), Корчовѣ (збôже 35 зр.), Махневѣ (дох. зъ ґрунту 10 зр., збôже 45 зр.), Михайлôвцѣ, Пôддубцяхъ (збôже 90 зр.), Стояхъ (збôже 20 зр.), Щепятинѣ (збôже 54 зр.), Терношинѣ (збôже 83 зр. 40 кр.) и Вороблячинѣ. Въ Равѣ, Маґєровѣ и Вороблячинѣ языкъ выкладовый польскій; въ Брікенталю и Михайлôвцѣ нѣмецкій, а въ прочихъ рускій.

— **Почестне горожаньство** мѣста Бродôвъ ухвалила одноголосно надати тамошна мѣска Рада Є. Експ. Намѣстникови ґр. Казимирови Баденіому въ признаню вдячности за великодушну и успѣшну опѣку надъ добромъ мѣста.

— **Ґр. Гартенавъ** (кн. Батенберґъ) именованый командантомъ 27 полку пѣхоты.

— **Пошесть.** Въ Ягольници ширить ся епідемічно єгипетске запаленє очей.

— **Огнѣ.** Въ ночи зъ 12 на 13 с. м. повставъ огонь въ селѣ Дмухавци, котре вôдъ мѣсточка Козлова лишь потокомъ вôддѣлене, и знищивъ цѣлковито 17 загородъ въ усѣмъ добромъ. Въ огни згинуло двоє дѣтей, на котрй родичѣ, ратуючи майно, забули, а одинъ парубокъ тяжко попѣкъ ся. Згорѣло также кôлька штукъ грубшои худобы и дрôбъ. Причиною огню бувъ нещасливый папѣросъ, що парубокъ при коняхъ въ ночи закуривъ собѣ въ садѣ пôдъ стиртою. — О страшнôмъ пожари доносять зновъ въ Волчкова коло Маріямполя. Дня 12 с. м. повставъ вечеромъ огонь въ оборѣ Ивана Мильовского а шалена буря рознесла огонь по цѣлôмъ селѣ и въ короткôмъ часѣ 77 господарствъ стало жертвою пажерливого поломени. Ратунокъ бувъ неможливый задля вихру и браку приладôвъ ратунковыхъ. Жандармъ, Василь Пасайлюкъ, выратувавъ зъ огню двоє дѣтей, зъ нараженємъ власного житя Шкода выносить 70 тысячь, въ бôльшôй части неубезпечена. — Дня 14 с. м. знищивъ огонь въ Єзуполи два домы а въ Залуквѣ (коло Єзуполя) шѣсть загородъ зъ цѣлымъ добуткомъ. — Дня 12 с. м. погорѣла въ Вишнѣвчику (въ Пôдгаєччинѣ) о 2-ôй год. зполудня школа и шопа до тла, причôмъ попѣкъ ся сильно мѣсцевый учитель п. Зроговскій. Шкода

було, — и здає ся, по стѣнахъ тои хаты, хатинки єго рôдной, слезы за нимъ текли... Лише *бацько* не заговоривъ нѣколи про него, не змилувавъ ся нѣколи, сынка свого рôдного, найстаршого нѣколи не пожалувавъ.... такій вôнъ уже суворый!

Трудно бы було сказати певно, чи гôсть слухавъ чи не слухавъ таємнои та спѣвнои балаканины напôвъ пянои бабусѣ. Оперъ локоть на столѣ, а голову на довгôй костистôй руцѣ и примкнувъ повѣки... Можна було думати, що задрѣмавъ и що прикрй мары тягали ся по єго успанôмъ мозку, бо уста єго выдули ся такъ, що рудавй вуса острою купою сторчали єму посередъ лиця. Наразъ несподѣвано простягнувъ руку до фляшки и зблизивши єи до устъ, выпивъ жадно останки горѣвки. Поставивши голосно фляшку на столъ, засмѣявъ ся и зъ кпинами глянувъ на бабу.

— Ой, дурна ты бабусе! Коли анѣ разу не пожалувавъ, то чому-жь найстаршого внука назвавъ Ивасемъ? А? *мусить,* коли найстаршій внукъ прийшовъ на свѣтъ, вôнъ згадавъ найстаршого сына? А?

Микула збудивъ ся зъ задумы, вôддаливъ трохи люльку вôдъ устъ, похиливъ ся цѣлымъ своимъ великимъ тѣломъ ку гостеви, а праву руку пôднѣсъ до чола:

— Въ имя Отця... и Сына... — прошептавъ.

Але гôсть вставъ, вôдсунувъ столикъ, на котрôмъ сидѣвъ, зô стукотомъ, вôдôйшовъ широкими кроками ку противлежнôй стѣнѣ и усѣвъ у тѣни при Оленѣ, що кормила дитину.

Въ тôй самôй хвили дверѣ отворили ся и замкнули ся зъ лопотомъ. До комнаты вбѣгла дѣвчина высока, плечиста, задыхана, зъ вôспованымъ и розпаленымъ вôдъ скорого бѣгу лицемъ и поставивши коловоротъ коло порога, крикнула:

— Ратуйте, *дзевчата,* коли Бога любите, ратуйте, хлопцѣ *идуць!*

За вôкномъ дали ся чути голоснй тупаня, смѣхи та гуки. Хтось забубнивъ по шибѣ и ударивъ по стѣнѣ патыкомъ. Дѣвчата зъ зойкомъ, крикомъ и зô смѣхомъ позрывали ся зъ мѣсць, де сидѣли, и кинули ся до дверей.

— Исусе! Замыкайте дверѣ! замыкайте! не пускайте! заразъ будуть ленъ палити и дурницѣ выгадувати! Люде, ратуйте, не пускайте тыхъ розбôйниковъ!

Муромъ станули пôдъ дверми и зô всѣхъ силъ притримували скобель, що замыкавъ дверѣ. Одна вхопила горюче полѣно и зъ нимъ, мовъ зъ горючою хоругвою, станула въ оборонной поставѣ. Друга нахилила до землѣ ведро, повне воды, третя притягнула столецъ и привалила нимъ дверѣ. Всѣ переняли ся потребою вôдпору напастникôвъ такъ сильно, що справдѣ огорнувъ ихъ страхъ. Голосы ихъ ставали щоразъ пискливѣй; Ганнуся червона вôдъ напруженя, зъ якимъ притискала скобель, почала дрожати. Двѣ дѣвчинки, зъ котрыхъ старша мала ледви десять лѣтъ, обудженй крикомъ, якъ колоды зсунули ся зъ высокои печи и помагаючи старшимъ робили найбôльше галасу. Босй ихъ ноги мовь мотылѣ бѣгали помѣжь кратчатыми спôдницями дѣвчатъ; сѣре волосе ихъ то пôдносило ся то спадало на бѣлй сорочки и на лиця, зарумяненй вôдъ сну. Але найголоснѣйше зô всѣхъ кричала и найширше сухими, але гнучкими руками розмахувала стара Настуся. Силоміць упхала ся въ громаду дѣвчатъ и наперла ся до дверей.

— Пускайте! — кричала — а *гето-жь* яка мода, щобы хлопцѣ на вечерницѣ не пускати! А якй-жь то вечерницѣ, коли на нихъ хлопцѣвъ нема? А за що вы ихъ караєте? А за що вы ихъ небораковъ на морозѣ держите?

Вôдопхала Ганнусю, отворила дверѣ на встѣжъ и взявши ся за боки, кликнула въ сторону темныхъ сѣней:

— *Хадзѣце,* хлопцѣ! Ну, хутко *хадзѣце!*

Сѣны наповнили ся тяжкимъ стукотомъ; у дверѣ влѣзли чотири паробки. Дѣвчина, що держала запалене полѣно въ руцѣ, кликнула на иншу:

(въ части убезпечена) выносить около 3 тысячѣ зр. — Въ селѣ Альфредôвцѣ повѣту перемышляньского повставъ дня 13 с. м. о $^{1}/_{2}9$ вечеромъ огонь, котрый знищивъ до 10 загородъ. Въ огни згорѣла одна дитина и кôлька штукъ худобы. Причины огню незнати. — Дня 11 жовтня повставъ огонь въ Заваловѣ, пôдгаєцкого повѣта, у тамошного пароха о. Димитрія Гузара и знищивъ майже всѣ запасы збôжа. Шкода була лишь въ части убезпечена. — Въ Станіславчику, въ перемыскôмъ повѣтѣ, знищивъ огонь дня 10 с. м. майно 11 господарѣвъ. Причиною огню: неосторожнôсть. — Въ Бѣлцѣ королѣвской згорѣло зъ дня 9 на 10 с. м. 7 будынкôвъ въ усѣмъ добуткомъ.

— **Инфлюенца** загостила вже и до Львова, однакъ перехôдъ недуги єсть зовсѣмъ лагôдный.

— **Псы и вовки**. О страшнôмъ выпадку доносять въ Романовець, сучавского повѣту. Сельскі псы напали на 4-лѣтну дитину и рознесли єи въ дрôбні кусочки. Тамъ появили ся также вовки та роздерли двѣ вôвцѣ.

— **Убійство**. Пôдчасъ копаня бараболь на ланахъ въ Лентôвни коло Перемышля повстала оногди суперечка межи невѣсткою а свекрухою, котрі спôльно робили, о подѣлъ выкопаныхъ бульбôвъ. Невѣстка въ лютости ударила свекруху такъ мôцно мотыкою по головѣ, що тота въ кôлька хвиль вôддала Богу духа. Невѣстку арештувала жандармерія и вôддала до суду.

— **Черезъ чотиры риньски**. Въ Иґлавѣ пôдъ Вѣднемъ бувъ виненъ слюсарь одной купчисѣ чотири риньскі и немôгъ ѣй довгу того заплатити, а купчиха загрозила єму позовомъ до суду. Слюсарь той, Гаверъ, закравъ ся въ ночи до єи мешканя, задушивъ купчиху, а щобы й слѣдъ за собою затаити, облявъ мартве тѣло нафтою и пôдпаливъ покой. Огонь завчасу спостерегли люде и пригасили, а злочинника зловили и вôддали въ руки судови.

— **Кôтка оборонила дитину**. Въ однôмъ домѣ въ мѣстѣ Лоди мешкала родина, котра мала звычай не замикати вôкна на нôчь вôдъ спальнѣ. Коло лôжочокъ дѣтей спала завсѣгди кôтка, котру любили всѣ, а особливо дѣти, бо она була спôльничка всѣхъ дѣточихъ пустотъ та утѣхъ. Недавно однои ночи побудили ся господарѣ дому крикомъ наймолодшои дитины, сплячои въ колыскѣ и проразливымъ мявканємъ кôтки. Показало ся, що черезъ отворене вôкно дôставъ ся до спальнѣ великій чорный котъ, котрый подрапавъ тяжко дитину и вкусивъ въ лице, та зъ котрымъ кôтка въ оборонѣ дитяти звела кроваву борбу. Кота выгнали, дитину успокоили и пôшли знову спати. Другого дня рано застали кôтку неживою побôчь дитини. Она згинула въ наслѣдокъ тяжкого покалѣченя, якого дôзнала вôдъ кота.

— **Землетрясенє**. На островѣ Пантелярія въ Середземнôмъ мори, котрый належить до сицілійского округа, дало ся чути оногди вечеромъ вôдъ годины пôвъ до шестои до пятои зрана бôльше якъ десять сильныхъ пôдземельныхъ потрясень, а деякі зъ нихъ були навѣть досыть сильні. Мешканцѣ зъ переляκомъ выйшли зъ домôвъ и ночували пôдъ голымъ небомъ.

— Уляно, лѣй воду! Єй Богу, лѣй!

Великаньска, вôсповата Уляна нахилила ведро до землѣ; вода розлила ся широкою струєю по пôдлозѣ, убитôй изъ глины. Але для напастникôвъ не була се нѣяка перешкода. Зô стукотомъ перевернули столецъ, а оденъ зъ нихъ выдеръ зъ рукъ утѣкаючои дѣвчины горюче полѣно.

— Ай! люде! — кричала — ратуйте, люде!

— А будешь казати: лѣй! А будешь до злого намавляти?

Въ одной хвили приложивъ огонь до першои зъ краю кужелѣ. Ленъ приснувъ искрами, пряниця заяснѣла, якъ запалена свѣчка. Велика Уляна заплакала голоснымъ плачемъ. Горючій ленъ належавъ до неи:

— Ой, щобы васъ Панъ-Богъ покаравъ за мою шкоду! Щобы вы....

— А будешь лити воду? А будешь воду лити людямъ пôдъ ноги? — дразнили хлопцѣ плачучу дѣвчину.

(Дальше буде.)

— **Кôлько муха важить**. Одинъ терпеливый чоловѣкъ науки завдавъ собѣ працѣ, щобы обчислити, кôлько прецѣнь може важити муха пересѣчно? Ну и пересвѣдчивъ ся, що 141.000 тыхъ малыхъ насѣкомцѣвъ важить одинъ кільоґрамъ, а одна муха важить 7 тысячныхъ частей одного ґрама.

Всячина.

— **Дворъ хиньского цѣсаря**. Колибъ такъ нашъ чоловѣкъ мôгъ якъ та птиця пôднятися въ гору та заглянути помежи муры палаты хиньского цѣсаря въ Пекінѣ (при сѣй нагодѣ мусимо сказати, що назва мѣста Пекінъ значить „столиця пôвночи“, подôбно якъ Нанкінъ значить „столиця полудня, Тайкінъ „столиця заходу а Тонкінъ „столиця всходу“), то побачивъ бы не одно, що далеко цѣкавѣйше було бы для него, якъ житє на цѣсарскихъ дворахъ въ Европѣ. Коли то щастє на свѣтѣ мати найбôльшу власть и силу та знати, що має ся у своихъ пôдданыхъ найбôльше поважанє, то хиньскій цѣсарь певно найщасливѣйшій изъ всѣхъ людей на свѣтѣ. Велика почесть, яку єму вôддають, показуєсь вже изъ єго титулôвъ. Звычайно, якъ н. пр. на урядовыхъ грамотахъ, называють єго „Гванъ Ті“ або „Гванъ Шанъ“, що значить найяснѣйшій цѣсарь; щобы выказати свою почесть называють єго Хинцѣ „Тієнъ Тсе“, що значить „сынъ неба“ а народна єго назва єсть „Танъ-кінъ Фо-ехъ“ значить „Будга теперѣшныхъ часôвъ“. Коли хто хоче єму пôддобритись, то называє єго „Ванъ Сан Єхъ“ т. є. „панъ десяти тысячѣвъ лѣтъ“. Самъ цѣсарь называє себе „шенъ“, що значить пôсля звычаю европейскихъ монархôвъ „Мы“, або также „Ква-ѣнъ“ т. є. „самотный чоловѣкъ“ або „князь“. Такихъ титулôвъ якъ „братъ сонця и мѣсяця,“ які єму надають жартобливо Европейцѣ, въ Хинахъ не знають.

Цѣсарска палата має всѣлякі назвы, якъ „палата авдієнційна“, „золота палата“, „циноброва алея“ „рожева алея“, „пурпурова и заказана палата“. Тронъ хиньского цѣсаря выглядає якъ жмій; коли дивити ся цѣсареви въ лице, то видко лице жмѣя, а тѣло цѣсаря то тѣло жмія; тому и гербъ хиньского цѣсаря (якъ у насъ н. пр. орелъ цѣсарскій), єсть жмій. Цѣсарь єсть жереломъ всякои силы и власти, всякихъ почестей; вôнъ єсть головою вѣры и одинокій достойный молити ся до неба; вôнъ выдає законы и надѣляє всѣлякими ласками, до него належить цѣла держава и єсть єго власностію, але вôнъ не деспотъ, за якого єго звычайно уважають. Право наслѣдства иде по сынахъ, але цѣсарь має право выбрати когось изъ своихъ дѣтей або своякôвъ на свого наслѣдника. Але хочь про око єсть канцелярія опѣкуна наслѣдника престола, то однакожъ за житя цѣсаря нѣхто не знає, хто єсть єго наслѣдникомъ.

Цѣкава єсть рѣчь, кôлько цѣсарь и єго найближше окруженє дôстають пôсля старого звычаю що дня поживы; ото: 30 фунтôвъ мяса на одной мисцѣ, росôлъ, звареный изъ 7 фунтôвъ мяса, 2 бараны, 2 курки, 2 качки и по пôвтора фунта смальцю и масла, молока зъ 80 коровъ и 75 пачокъ гербаты. Цѣсарева дôстає 21 фунтôвъ вареного мяса, по одной курцѣ и качцѣ, молока зъ 25 коровъ и 10 пачокъ гербаты. Другі жѣнки цѣсаря и прочі дамы дворскі дôстають приписані порціи. Цѣсарь и цѣсарева мають богато всѣлякихъ слугъ а головными слугами суть евнухи, котрыхъ єсть кôлька тысячѣвъ.

Цѣсарскі сыны мешкають доти въ цѣсарской палатѣ, доки не оженять ся а вôдтакъ идуть въ рôзні стороны краю, де мають свои палаты и свôй окремый дворъ. Титулы, які дôстають члены цѣсарского дому теперѣшнои династии, дѣлять ся на 12 степенѣвъ. Цѣсаревичѣ дôстають звычайно патенты первого и другого степеня, скоро доростуть а сыны зъ другои або третои жѣнки третого степеня. Тоті титулы стають постепенно чимъ разъ менші и такъ н. пр. сынъ князя третого степеня званого „Бе-и-лехъ“ стаєсь княземъ четвертого степеня и называєсь „Бе-и-тсе“ и т. д., ажь наконецъ сынъ шляхтича 12 степеня не має вже нѣякого титулу. Вынимку зъ сего права становлять хиба титулы, котрі надають ся „на вѣчні часы зъ правомъ наслѣдства“.

Внутрѣшный устрôй цѣсарского двору єсть подѣленый нѣбы на міністерства; верховный надзôръ єсть придѣленый окремôй канцелярии, котра называєсь Нуі-ђу-ђу (зарядъ); канцелярія та складаєсь зъ одного предсѣдателя и кôлькохъ секретарôвъ а пôдъ єи зарядомъ стоить знову кôлька меншихъ канцелярій. Обовязки тыхъ канцелярій суть всѣлякі. Одна має надзôръ надъ приватною касою цѣсаря и єго скарбомъ коронным, друга знову доглядає складôвъ порцеляны и товарôвъ шовковыхъ; третя має контролю надъ цѣсарскими стадами призначеными для ужитку цѣсарскои палаты; четверта надзорує всѣлякі направы въ цѣсарской палатѣ и має обовязокъ допильнувати, щобы всѣ улицѣ мѣста були пустї, коли выходить цѣсарь або цѣсарева або-яка небудь дама зъ цѣсарскои палаты, она управильняє также прибочну сторожу цѣсаря, коли вôнъ ѣздить по краяхъ; инша канцелярія знову контролює жертвы, які цѣсарь або другі князѣ мають въ певныхъ порахъ року богамъ приносити; ще инша канцелярія має надзôръ надъ евнухами, судить ихъ и карає, коли они що завинили. Окрема канцелярія, „Тсунъ-Єнъ-фу,“ управляє справами цѣсарскихъ свояκôвъ.

Другі поменші канцеляріи займають ся цѣсарскою конюшнею, цѣсарскими повозами, зброєвнею, огородомъ и ловами. Палаты стереже цѣсарска ґвардія зъ тысяча людей; єи офіцеры суть звычайно якимись дворскими достойниками и она складаєсь выключно зъ самыхъ Манджурôвъ и Монґолôвъ. Въ нѣй служить также богато свояκôвъ цѣсарскихъ.

Торгъ збôжемъ.

17 Жовтня	Львôвъ	Терно-пôль	Подволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10 25—11	9 70 10·—	9 50 10 10	10·—10·50
Жито	8·75—9·25	8·— 8 40	8· —8 50	8 25—8·70
Ячмѣнь	7.——7·50	6·——7 25	6·——7·—	6 50—8·—
Овесъ	7·00—7·50	6·80 7·—	6·70—7·—	7·00—7·40
Горохъ	6·50—9·—	6·50 8·—	6·25 9·—	6·50—9·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	13.—13.50	13·—13·—	13·—13 25	13·—13·50
Хмель	55·—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 17 жовтня. Супротивъ вѣстей подаваныхъ деякими ґазетами будьто бы Лабановъ передавъ Є. Вел. Цѣсареви власноручне письмо царя зъ нагоды приключеня въ Ружковѣ коло Ліберця, констатує Pol Corr., що пос. Лабановъ не вернувъ ще доси зъ урльопу до Вѣдня.

Будапештъ 17 жовтня. До спôльныхъ делеґацій выбрано всѣхъ кандидатôвъ ліберального клюбу.

Петербургъ 17 жовтня. Праса россійска констатує, що позычка Россіи за границею удала ся свѣтло. Въ Петербурзѣ мимо браку грошá пôдписано мало що не чверть цѣлои позычки.

Вісбаденъ 17 жовтня. Rhein. Cour. доносить, що майоръ Стеффенъ просивъ, щобы якъ найскорше мôгъ пôйти на посаду инструктора въ турецкôй артилеріи. Прискоренє єго выѣзду стоить въ звязи зъ укрѣпленями Босфору и Дарданелѣвъ.

Брукселя 17 жовтня. Зачувати, що міністеръ войны зажадає вôдъ парляменту 50.000 фр. кредиту на покликанє трохъ клясъ войска въ силѣ 23.000 людей до вправъ зъ новымъ карабіномъ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ‘

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли
зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЪ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручае свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ первоpядныхъ фабрикъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золоти и срѣбни, удержуе на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будикôвъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, тожожь всяки направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлени тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудкови або кишкови и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Складъ фабричный

ц. к. упривілійованои фабрики выробôвъ бавовняныхъ

Бенедикта Шролля сынôвъ въ Бранау (Чехи)

ШИФФОНЫ, ШИРТИНҐИ, КРЕТОНЫ, ПЕРКАЛѢ, ДЫМКИ, ОКСФОРДЫ. Шифонови платки до носа.

Цѣны найнизши.

Головный складъ выробôвъ ориґінальныхъ чисто вовняныхъ

зъ порукою

Проф. Др. ҐУСТАВА ІЕҐЕРА

зъ фабрики Вильгельма Бенґера сынôвъ въ Бренґенцъ и Штуттґардѣ.

Цѣны фабричнй. — Цѣнники оплачено.

Поручае **М. Балабана наслѣдникъ**

НИКОЛАЙ ЛЮДВИҐЪ

у Львовѣ, площадь Маріяцка, ч. 8.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ, (готель Жоржа), выдае ся **карты объѣздни,** котри приносять знижку 25—30% за звычайными білетами

Тоже выдае ся **звычайни карты** подорожни на лінію Кароля-Людвика по ориґінальной цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Змѣна льокалю.

Зъ днемъ 1 вересня с.р. перенесеною зôстала

РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА

Кирила Думина

зъ улици Хорущины ч. 9,

на ул. Коперника ч. 7

въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякій роботы въ складъ тои входячій, а именно: **Сукнѣ мужески, войскови и дамскій,** а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Внов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшни взгляды прошу о тѣже и надальше.

На провінцію высылаю суклѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанемъ

Кирило Думинъ,
ул. Коперника 7.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничй

достати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выраблае фабрика выробôвъ гиґієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провінцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика Льеопольда Литыньского, Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

КВИЗДЫ

Корнайбургскій порошокъ до поживы коней, худобы и овець.

Вже майже ôдъ **40 лѣтъ** уживаный зъ **найлѣпшимъ успѣхомъ** въ многихъ стайняхъ при **браку охоты до ѣди, лихимъ травленю** для **поправленя и помноженя молока у коровъ**; порошокъ той пôдтримуе також **силу опираючу ся** звѣрятъ противъ **злымъ впливамъ.**

Цѣна пуделочка 70 кр. ½ пуделка 35 кр.

Правдивый можна лишь зъ наведеною маркою охоронною, получити у всѣхъ аптикахъ и дрогуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

Franz Joh. Kwizda

k. u. k. österreich. und k. rumän Hoflieferant, Kreisapotheker Korneuburg bei Wien

---

ВАЖНЕ

для пп. господарѣвъ, будôвничихъ и инжінирôвъ

Найновѣйшимъ средствомъ консервуючимъ ґонтовй для штахеты и взагалѣ **всякій матеріялъ деревляный** — есть

очищеный ОЛѢЙ нафтовый,

бо посѣдае ту добру прикмету, що дуже легко всякае въ сухій матеріялъ деревляный, а затыкаючи цѣлкомъ его **поры,** охороняе вôдъ шкôдливыхъ дѣлань повѣтря, а найбôльше хоронить вôдъ вогкости, не допускае щобы дерево пукало, кривило ся и трупѣшѣло.

Проте зъ найлѣпшимъ успѣхомъ належить уживати Олѣю нафтового тамъ, де матеріялъ деревляный всегда есть выставленый на дѣлане повѣтря и вогкости, черезъ що дуже легко пôдлягае зôпсутю.

Таке до запусканя або покостованя всякого деревляного матеріялу надае ся Олѣй нафтовый *зъ лѣпшимъ успѣхомъ, чѣмъ дорогій покостъ льняный, бо посѣдае ту важну прикмету, що есть выданѣйшимъ а безъ порôвнаня, бо теперь бôльше якъ о 38 кр. на кільограмѣ дешевшій вôдъ льняного покосту.*

А коли очищеный олѣй нафтовый **краски натуральнои слоѣвъ дерева не змѣняе,** *проте замѣсть* **дорогого покосту** *до першого ґрунтованя пôдъ кожду краску олѣйну, зъ выимкомъ бѣлои, для своеи дешевости зъ значною користію и* **найлѣпшимъ скуткомъ може ужывати ся.** Оденъ кільоґрамъ очищеного олѣю нафтового коштуе 12 кр.

При бôльшôмъ замовленю въ бочкахъ мѣстячихъ **150** кільоґрамôвъ опускаю на кільоґрамѣ 2 кр.

На провінцію высылаю за переказомъ замовленый олѣй до всякихъ стацій зелѣзно дорожныхъ.

Петро Міончиньскій,
властитель рафінеріи нафтовои у Львовѣ, Сикстуска 4.

Жолудокъ есть господаремъ чоловѣческого орґанізму,

вôдъ него почнають ся всякй болѣзни, вôдъ него зависить жить потрѣбне вôдживлене орґанізму и силы чоловѣка.

„Реґуляторъ“

есть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштуе 35 кр. На провінцію высылае ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованемъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякй подôбни средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ осôбъ котрымъ здорове привернувъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Грудни зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,
аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.